

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Jpe.II.60.025/2021/14.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Kulcsár István ügyvéd
(a felperes képviselőjének címe)

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(az alperes címe)

Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(az alperes képviselőjének címe,
eljáró ügyvéd: Dr. Dudás Gábor János)

Az alperesi érdekelt: az alperesi érdekelt neve
(az alperesi érdekelt címe)

Az alperesi érdekelt képviselője: Szilas Ügyvédi Iroda
(az alperesi érdekelt képviselőjének címe,
eljáró ügyvéd: Dr. Szilas Péter) mint a hivatalos
iratok átvételére kijelölt képviselő,
Kohl Ügyvédi Iroda
(az alperesi érdekelt képviselőjének címe,
eljáró ügyvéd: Dr. Kohl József) és
Ormai, Papp és Társai CMS Cameron Mckenna
Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda
(dr. Ormai Gabriella ügyvéd,
(az alperesi érdekelt képviselőjének címe)

A per tárgya: adatvédelmi ügyben indult közigazgatási jogvita

A jogegységi panaszt benyújtó fél: az alperes

A jogegységi panasszal támadott határozat: Kfv.IV.37.361/2021/10. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogegységi panaszt elutasítja.

A jogegységi panasz eljárás illetéke az állam terhén marad.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2019. december 12. napján kelt határozat száma számú határozatának (a továbbiakban: Alaphatározat) I.1-2. pontjában elutasította a felperes annak megállapítása iránti kérelmét, hogy az alperesi érdekelt jogtalanul megőrizte a róla 2018. március 8. napján készült kamerafelvételeket, majd azokat a hozzájárulása és cél nélkül átadta a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak.

[2] Az Alaphatározat III.1. pontja „Döntés” cím alatt rögzíti, hogy az alperes a rendelkező részben foglalt döntéseinek részletes indokolását megelőzően szükségesnek tartja az alábbiak kiemelését. A III.1.1. pont a felperes által indított adatvédelmi vizsgálati és hatósági ügyek számának és tárgyának megjelölését követően azt tartalmazza, hogy az alperesnek hivatalos tudomása van arról, miszerint nála a felperes az alperesi érdekelttel szemben különböző, de egymással részben összefüggő tartalommal és tárgyban adatvédelmi hatósági eljárások, adatvédelmi vizsgálati eljárások sorozatát kezdeményezte dömpingszerűen, összesen 13, –pontosan megjelölt – ügyszámon. Ezek mellett a felperes még további négy – konkrétan megnevezett – gazdasági társasággal szemben indított adatvédelmi hatósági-, illetve adatvédelmi vizsgálati eljárásokat, amelyek ügyszámaikat az alperes szintén feltüntette. Az Alaphatározat III.1.2. pontja az adatvédelmi hatósági eljárás során értékelt bizonyítékok és a mellőzött bizonyítékok körét, valamint a mellőzés okait tartalmazza. A III.1.3. pont a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: GDPR) rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban ad indokolást. Az Alaphatározat III.2. pontja a rendelkező rész I.1-2. pontjaiban foglalt döntés indokolását tartalmazza.

[3] A felperes keresetet terjesztett elő az Alaphatározat megváltoztatása, másodlagosan megsemmisítése és az alperes új eljárásra kötelezése iránt. A keresetet a Fővárosi Törvényszék a 106.K.701.042/2020/20. számú jogerős ítéletével elutasította. Az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kfv.II.37.185/2021/2. számú végzésével megtagadta.

[4] A felperes adatvédelmi hatósági eljárást kezdeményezett az alperesnél, mert álláspontja az Alaphatározat III.1.1. fejezetében az alperes az általa kezelt személyes adatokat felhatalmazás, jogalap és cél nélkül adta át az alperesi érdekeltnek. Az alperes a 2020. május 5. napján kelt határozat száma 2 számú határozatával (a továbbiakban: Határozat) a felperes kérelmét elutasította. Indokolása szerint nem volt akadálya a megjelölt ügyek felhasználásának, hiszen a felperes egyikben sem kérte adatainak zárt kezelését, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 71. § (2) bekezdése értelmében a jogszerűen megszerzett iratot, adatot vagy egyéb bizonyítási eszközt felhasználhatja más eljárásában. A felsorolás szerves részét képezte a határozatnak, azok az alperesi érdekelt által a kamerafelvétel megőrzés jogszerűségének alátámasztására szolgáló érvek helyességét igazolják. Hangsúlyozta, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 3. §-a és 81. § (1) bekezdése alapján nemcsak joga, hanem törvényi kötelezettsége is volt valamennyi határozati megállapítását konkrét tényekkel és bizonyítékokkal alátámasztani. Az adatokat kizárólag a tényállástisztázási és az indokolási kötelezettsége teljesítése érdekében jelenítette meg a döntésében. Ehhez nem kellett az ügyfél engedélye, hiszen a tényállást, a bizonyítást és ezek terjedelmét, valamint módját az ügyfél engedélye és hozzájárulása nélkül állapítja meg. Figyelemmel az Ákr. 85. §-ára is, nem minősül adatvédelmi incidensnek az adatok ilyen formában történő ismertetése az alperesi érdekelttel, aki ügyfélként egyébként is jogosult a határozat tartalmát megismerni.

[5] A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2021. március 3. napján kelt 106.K.705.342/2020/15. számú ítéletével a Határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az alperes adatkezelése megsértette a célhoz kötöttség és az adattakarékosság elvét. A kamerafelvételek alperesi érdekelt általi megőrzésének jogszerűségét igazoló érdekmérlegelési teszt elfogadásának alátámasztásához nem volt szükséges a felperes által más adatkezelőkkel szemben indított eljárások ügyszám szerinti felsorolása, elegendő lett volna a megindított eljárások nagyságrendjére utalni. Mivel az Alaphatározatot az alperesi érdekelt más eljárásokban felhasználta, a személyes adatokhoz való jogosulatlan hozzáférés megvalósult. Az eljárások ügyszám szerinti felsorolása ezért adatvédelmi incidensnek minősül.

[6] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben többek között hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében eltért a Kúria Kfv.IV.35.395/2014/7. számú ítéletében (a továbbiakban: ítélet1) foglaltaktól.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[7] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2021. június 29. napján kelt Kfv.IV.37.361/2021/10. számú ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.

[8] Indokolásában megállapította, hogy a 106.K.701.042/2020/20. számú ítélet nem minősül ítélt dolognak, mert abban a perben nem az alperes által esetlegesen megvalósított adatvédelmi incidens volt a vizsgálat tárgya, hanem az alperesi érdekelt adatkezelésének a jogszerűsége.

[9] Megítélése szerint sérült a GDPR 5. cikk (1) bekezdése szerinti célhoz kötöttség, az arányosság elvét e szabályozási területen kifejező adattakarékosság elve és a bizalmas jelleg követelménye.

[10] Az elsőfokú ítélet indokolását kiegészítve leszögezte, hogy az alperesi érdekelt más eljárásban való adatfelhasználásának a lehetősége is megvalósítja a jogellenességet.

[11] Érvelése szerint az ügyszámok annyiban minősülnek személyes adatnak, hogy lekereshetők és az ellenérdekű félnek a felperes ismeretében lehetősége van az ő személyének az anonimizált döntések tartalmával való összekötésére olyan esetekben is, amikor az anonimizált döntés az alperesi érdekeltre kiható rendelkezést nem tartalmaz. Az Alaphatározat III.1.1. pontjában a felperesnek a megjelölt négy gazdasági társasággal szemben indított adatvédelmi vizsgálati eljárásokra utaló ügyszámok megjelenítése ezért sérti az adattakarékosság és a célhoz kötöttség elvét.

[12] Az ügyszámok ilyen bemutatása eljárási szempontból, az Ákr. 85. § (1) bekezdésére figyelemmel sem indokolt, adatkezelési szempontból pedig jogsértő. Leszögezte, hogy maga az Alaphatározat III.1. pontja is úgy fogalmaz, hogy „a részletes indokolást megelőzően szükséges” ezen adatok kiemelése. A Kúria szerint az Alaphatározat ezen ügyek felsorolása nélkül is teljesítette volna az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt követelményeket.

[13] A döntés elvi tartalma szerint az adatvédelmi szabályozás körében az eset körülményeinek függvényében adatvédelmi incidensnek minősül a kifejezetten az adott fél személyéhez kötötten, az ő azonos tárgyú ügyeinek a közigazgatási határozatban ügyszám szerint történő felsorolása, ha azok a más eljárások az ügyben fennálló vagy vitatott jogviszonyokhoz egyébként nem kapcsolódtak.

A jogegységi panasz és az ellenérdekű fél nyilatkozata

[14] Az alperes (a továbbiakban: panaszos) a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) és (2) bekezdéseire alapított jogegységi panaszában kérte az Ítélet hatályon kívül helyezését, a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, mert álláspontja szerint a támadott Ítélet jogkérdésben indokolatlanul eltért a Kúria közzétett határozataitól.

[15] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemben már hivatkozott a Kúria által közzétett ítéletl-től jogkérdésben való eltérésre, azonban a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést az Ítéletben nem orvosolta.

[16] Előadta, hogy a hatósági határozat indokolásának teljeskörűségét fogalmazza meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontjának ea)-eg) alpontjáig terjedő részletezése. A Kúria az ítéletl-ben egy állattartó telepek korszerűsítése jogcímre alapított támogatási ügyben hozott közigazgatási hatósági határozattal összefüggésben mondta ki, hogy a fél a bírósághoz fordulást garantáló keresetindítási jogosultságát csak abban az esetben tudja maradéktalanul gyakorolni, ha a hatóság határozata teljeskörűen tartalmazza mindazon

indokokat, amelyek a kérelmet elutasító döntés meghozatalára vezettek. Az indokolás bármely, Ket. szerinti részletkérdésének hiánya korlátozza az ügyfelet jogorvoslati jogának gyakorlásában.

[17] Álláspontja szerint a hatósági ügy ágazatának nincs jelentősége, a Kúria a Ket. indokolási kötelezettségére vonatkozó elvi jelentőségű jogértelmezést adott.

[18] Kifejtette, hogy figyelemmel a jogszabályhelyek szinte azonos szövegezésére és az Ákr. miniszteri indoklására, továbbá az általa releváns és mértékadó szakirodalmi elemzésekre, nincs lényegi különbség a közigazgatási határozatok indokolási kötelezettségével kapcsolatban a Ket. és az Ákr. szabályai között, ezért az ítéletl által kifejtett jogértelmezés továbbra és maradéktalanul alkalmazandó általánosan valamennyi hatósági ügyre.

[19] Előadta, hogy a személyes adatok védelme az Infotv. és a GDPR alapján is kiemelt védelmet élvezett és élvez, az Infotv. a GDPR-hoz képest még szigorúbb adattakarékossági szabályt tartalmazott. A kúriai gyakorlat mégis ilyen jogszabályi környezetben fogalmazta meg a közigazgatási határozat indokolása teljeskörűségének elvét az adattartalom természete különbségtételének mellőzésével, a Ket. vagy az Infotv. adatkezelési szabályaira mint kivételre való utalás nélkül. A jogegységi panaszindítványnak azért van jelentősége, mert az alapján a Kúria nemcsak azt fogja meghatározni, hogy az indokolásra köteles jogalkalmazó szervek miként járnak el a jövőben e jogkérdés megítélése kapcsán, hanem azt is, hogy uniós szinten miként kell a GDPR 5. cikkében foglalt alapelveket értelmezni.

[20] Érvelése szerint az ítéletl által megfogalmazott elvi tartalom egyértelmű, koherens, kiszámítható és a személyes adat kezelésére is világos útmutatót ad, amely szerint egy hatósági döntés indoklásában nem lehet anonim módon utalni a hatóság által ismert és jogszerűen felhasználható bizonyítékokra, továbbá a bizonyítékok értékeléséről is számot kell adni, mégpedig oly módon, hogy az ügyfél a jogorvoslati jogát teljeskörűen gyakorolni tudja.

[21] A Kúria 1/2013. számú KMJE határozatából (a továbbiakban: 1/2013. KMJE) kiemelte, hogy a közigazgatási perekben a felek részére a bíróság által felülvizsgált határozatokban felhasznált adótitok teljes körű megismerését biztosítani kell. Amennyiben ezt nem teszik lehetővé, úgy a meg nem ismerhető adótitok bizonyítékként nem használható fel.

[22] Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során egyrészt a személyes adatok és más titkok tekintetében adatkezelőnek minősül, ugyanakkor az Alaptörvény és az Ákr. elvárásainak megfelelően a tisztességes ügyintézéshez való jogot és az indokolásán keresztül a tisztességes eljáráshoz való jogot is érvényesítenie kell.

[23] Az Ítélet az ítéletl-hez képest teljesen más szemszögből közelítette meg és foglalt állást az indokolás terjedelmét, tartalmát illetően; míg az eddigi gyakorlat az alapjogi mérlegelésben a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jogot helyezte első helyre figyelemmel a hatósági eljárás specialitására, az Ítélet ezzel ellentétes logikával a személyes adatok védelmét preferálta. Az Ítélet alapján már egyáltalán nem lehet az

indokolás teljeskörűségének elvéről beszélni. Ezt a jogelvet lényegében elvetve, a jogértelmezést teljesen új alapokra helyezte.

[24] A Bszi. 41/B. § (2) bekezdése alapján előadta, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdésével kapcsolatos érveit az Ítélet arra az egyetlen bizonyítékra és egyetlen jogi évrre utalva utasította el, hogy az Alaphatározat III.1. pontjában úgy fogalmazott: „a részletes indokolást megelőzően szükséges” ezen adatok kiemelése. Álláspontja szerint ezzel az Ítélet jogkérdésben eltért az ítélet1-en kívül a Kúria Kfv.III.35.205/2015/7. számú ítéletében (a továbbiakban: ítélet2), a Kfv.III.37.825/2015/8. számú ítéletében (a továbbiakban: ítélet3), Kfv.III.37.862/2018/5. számú ítéletében (a továbbiakban: ítélet4) és az 1/2019. KMPJE határozatában (a továbbiakban: 1/2019. KMPJE) foglaltaktól.

[25] Az ítélet1-ből kiemelte a keresetváltoztatás tilalmával kapcsolatban tett azon kúriai megállapítást, miszerint a hatóság határozati döntése több, önálló rész kérdés megítéléséből és azok pontozásából áll össze egységes határozattá.

[26] Álláspontja szerint az ítélet2-ben a Kúria kifejezetten kimondta a közigazgatási határozatok tartalmi értelmezésének elvét a Ket. 72. § (1) bekezdéséből levezetve.

[27] A Kúria az ítélet3-ban kifejtette, hogy csak olyan döntés felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdésének, amelynek rendelkező része és indokolása összhangban van, továbbá minden eldöntendő kérdésre kiterjed. A hatóság rendelkezésének egyértelműnek, követhetőnek és végrehajthatónak kell lennie, a határozat rendelkező részét úgy kell megszövegezni, hogy abból a kötelezett címzettje mind szövegszerűen, mind a döntés egésze alapján kiolvasható legyen. A rendelkező rész pontossága, világossága alapvető jogbiztonsági kívánalom.

[28] Az ítélet4-ben pedig a Kúria azt mondta ki, hogy a rendelkező részben megjelenő hatósági döntés egyértelműsége, pontossága és végrehajthatósága alapvető jogbiztonsági elvárás, ami magában foglalja, hogy az mind szövegszerűen, mind a döntés egésze alapján, annak összefüggéseiben is egyértelműen értelmezhető legyen az ügyfél számára.

[29] Végül az 1/2019. KMPJE-ből kiemelte, hogy a Ket. 72. § (1) bekezdés f) és g) pontjában írt szabályok azt a célt szolgálják, hogy a hatáskör gyakorlásának jogszerűsége megállapítható legyen magából a határozatból, az alapján az ügyfél számára is egyértelmű legyen, hogy vele szemben a közhatalmi döntést arra jogosított szerv, személy hozta, a hatáskör gyakorlásában arra jogosult vett részt. A hatáskör meglétét vagy hiányát nem a kiadmányozó aláírásának olvashatósága, vagy a helyettesítés rendjének megtartottsága dönti el, hanem az, hogy az eljárás egészéből, az egyes eljárási cselekményekből, a döntés külső megjelenéséből, tartalmából megállapítható-e, hogy ténylegesen melyik hatóság járt el, továbbá, hogy e hatóságnak volt-e jogszabályon alapuló hatásköre az ügyben való eljárásra, döntéshozatalra.

[30] Álláspontja szerint azzal, hogy a Kúria az Ítéletben a Alaphatározat egy szövegrészletét kiemelve, egy szófordulatra alapozva állapította meg, hogy az indokolásból mellőzhető lett volna a kifogásolt adattartalom, eltért a korábban eljárási jogkérdésben egységesen követett hivatkozott közzétett kúriai határozatoktól, a közigazgatási cselekményt

nem az eljárás egészére, a döntés egészének tartalmára, és nem a döntés egészének összefüggéseire alapozva értékelte, és vont le következtetést a közigazgatási cselekmény jogszerűségére nézve. Az Ítélet jogértelmezése szerint az Ákr. 81. § (1) bekezdése alapján valamely közigazgatási cselekmény jogszerűségének értékeléséhez elegendő lehet valamely határozatrész, döntési elem.

[31] Hangsúlyozta, hogy elviekben egyet tud érteni azzal a megközelítéssel, amely a személyes adatokhoz való jog védelmét hangsúlyosabban értékeli akár a közigazgatási határozatok indokolásával szemben is, az Ítélet jogértelmezése azonban az eltérést nem indokolta meg, és nem is végezte el az eset összes körülményének értékelését, az elvi tétel nem is így fogalmaz.

[32] A felperes (a továbbiakban: ellenérdekű fél) nyilatkozatában a jogegységi panasz elutasítását kérte. Állította, hogy a panaszos nem megfelelő összehasonlító döntéseket hozott el, mivel azok nem, hogy a célhoz kötöttség elvéhez, vagy az adattakarékosság követelményéhez nem kapcsolódnak, de még csak nem is adatvédelmi ügyben hozták azokat. A panaszos lényegében az Ítéletet próbálja jogegységi panasz eljárásban felülbíráltatni, felülmérlegeltetni, erre azonban nincs törvényes lehetőség. Hangsúlyozta, hogy még a hivatkozott döntések sem mondták ki, hogy a közigazgatási határozatban szerepeltetni lehetne az alapügyhöz semmilyen módon nem kapcsolódó adatalanyi személyes adatokat. A panaszos viszont továbbra sem adta elő, hogy mi volt az oka, célja az adatok határozatban történő megjelenítésének.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

[33] A jogegységi panasz alaptalan.

[34] Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.

[35] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése értelmében jogegységi panasznak van helye, ha a felülvizsgálati kérelemben jogkérdésben való eltérésre már hivatkoztak, és a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta. A (2) bekezdés szerint jogegységi panasznak van helye akkor is, ha a Kúria ítélező tanácsa jogkérdésben – jogegységi eljárás kezdeményezése nélkül – úgy tér el a Kúria közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az alsóbb fokú bíróságok határozatában nem került sor. A Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján, ha a jogegységi panasz tanács megállapítja, hogy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem történt eltérés, a jogegységi panaszt elutasítja.

[36] A jogegység megtartása alkotmányos követelmény, amely alapján biztosítani kell, hogy a bíróságok a hasonló ügyeket azonos jogértelmezés mentén ítéljék meg. Ugyanannak a jogszabálynak ugyanolyan tények, körülmények mellett nem lehet többféle értelme, a széttartó joggyakorlat sérti a jogbiztonság, végső soron a jogállamiság alkotmányos követelményét is.

[37] A jogegységi panasz érdemi vizsgálatánál először is azt kell megállapítani, hogy a hivatkozott kúriai határozatok valóban összevethetők-e a jogegységi panasszal támadott kúriai határozattal. E körben hangsúlyozza a Kúria, hogy a jogegységi panasz eljárásban jogkérdésekre vonatkozó eltérést vizsgál a támadott és a referenciaként megjelölt határozatok között. A jogértelmezések összehasonlítása azonban nem lehet teljesen absztrakt, mivel az összevetett határozatok egyrészt konkrét tényállások vonatkozásában értelmezték az alkalmazandó jogszabályokat, másrészt ezt csak az adott ügyekben előterjesztett kérelmek keretei között tehették meg. Ez ugyan nem követeli meg a teljes tényállás-azonosságot, de az érintett határozatoknak az általuk elbírált tény- és jogkérdésekre vonatkozó lényegi összevethetőségét igen. Ezt a nem teljes tényállási azonosságot, ugyanakkor lényegi összevethetőséget fejtette ki a Kúria a Jpe.I.60.005/2021/5. számú határozatában az ügyszabotosság követelményének megfogalmazásával.

[38] Az ügyszabotosság összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben alkalmazott, a jogegységi panasz szempontjából releváns jogszabályok egyezőségét, a jogértelmezésnél értékelendő tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – figyelemmel kell lenni a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeire is. A kúriai ítélet tartalmát, a döntés mibenlétét alapvetően meghatározza a kereset iránya, de a felülvizsgálati kérelem szűkítheti a kereset által kijelölt kereteket. A közzétett ítélet ezért nem feltétlenül ad teljes körű választ egy jogintézménnyel kapcsolatos valamennyi lehetséges felvetésre. Ezen kívül a jogértelmezés mindig egy konkrét tényálláshoz kötődik, így az ítélet elvi tartalmát, az adott jogi norma értelmét mindig a teljes tényállás figyelembevételével kell megállapítani, lényeges tényállásbeli eltérés mellett a közzétett jogértelmezés már nem irányadó.

[39] A Jogegységi Panasz Tanács hangsúlyozza, hogy a jogegységi panasz eljárás rendkívüli, a jogerő utáni, a jogegységet célzó sui generis eljárás, amely a jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgálja, jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása (Jpe.I.60.005/2021/5.). Ebből következik, hogy ebben az eljárásban nem általában kell a jogegységi panasszal támadott kúriai határozat jogszerűségét vizsgálni, és nincs lehetőség a felülvizsgálati határozattal szemben megismételt, illetve újabb jogi érvek érdemi értékelésére sem. A jogegységi panasz e körben tett előadásait ezért nem lehetett figyelembe venni.

[40] A jogegységi panasszal támadott Ítélet és a hivatkozott határozatok közötti azonosság fennállásának vizsgálatakor a Jogegységi Panasz Tanács a konkrét határozatokat tette vizsgálat tárgyává, tehát azokat a rendelkezéseket és indokolási elemeket, amelyekről a Kúria egyértelműen határozott. Az ítéletek tartalmának panaszos általi értelmezése, a határozatokból levont egyes következtetések az összehasonlítás alapjául nem szolgálhattak.

[41] A Jogegységi Panasz Tanács megállapította, hogy az Ítélet és a jogegységi panaszban hivatkozott határozatok között ügyszabotosság nem áll fenn, lényegi különbözőségük miatt azok összehasonlításra nem alkalmasak.

[42] A jogegységi panasz központi eleme a közigazgatási határozat indokolásának tartalma, az indokolás jogszerűsége. Ezt a kérdést korábban a Ket., az Ítélet alapjául szolgáló

ügyben az Ákr. szabályozza. Mindkettő általános eljárási szabályrendszer, fő szabályként ügýtípustól függetlenül kell(ett) a közigazgatási hatósági- és egyéb közigazgatási eljárásokban alkalmazni. Az eljárási szabály értelmezéséről adott elvi ítéleti megállapítás ezért általában szolgálhat precedensként az e törvények hatálya alá tartozó bármely ügýtípusban. Az ügyazonosság hiánya tehát nem azért állapítható meg, mert a panaszos az Ítélet alapját adó adatvédelmi üggyel szemben támogatási, építésrendészeti, építésügyi ügyben hozott, vagy semmisséggel foglalkozó határozatokra hivatkozott, a hatósági ügy ágazatának e tekintetben valóban nem volt jelentősége.

[43] A Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a határozatnak egyebek mellett tartalmaznia kell az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, a mérlegelés gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket. Az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés – egyebek mellett – tartalmazza a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira is kiterjedő indokolást.

[44] Megállapítható, hogy a két eljárási törvény a határozat indokolását hasonlóan szabályozza, így a Ket. határozat indokolására vonatkozó rendelkezéseit értelmező ítéleti megállapítások általában irányadók az Ákr. szerinti indokolási kötelezettség értelmezése körében is. Az ügyazonosság tehát annak ellenére fennállhatna, hogy a Kúria az Ítéletben nem a Ket., hanem az időközben helyébe lépett Ákr. szabályainak való megfelelést (is) vizsgálta.

[45] A közigazgatási határozat fontos része az indokolás, amelynek célja az érdemi döntés ténybeli és jogi megalapozása. Ezzel kapcsolatban a Ket. és az Ákr. az alapvető kritériumokról rendelkezik, a döntés indokolásának terjedelmét, szükséges tartalmát mindig az alapul szolgáló ügy jellege, a megállapított tények, körülmények, az alkalmazandó anyagi- és egyéb jogszabályok, az ügy összetettsége határozza meg. Ebből következik, hogy az indokolással kapcsolatos ítéli megállapítások, így a bírói gyakorlat által kimunkált teljeskörűség elve is csak a konkrét üggyel összefüggésben értelmezhető.

[46] A jogegységi panasszal támadott Ítélet az Alaphatározat indokolásának jogszerűségét alapvetően az adatvédelmi szabályozásra figyelemmel vizsgálta. Az ellenérdekű fél ugyanis adatvédelmi hatósági eljárást kezdeményezett, amelyben nem általában az Alaphatározat indokolását sérelmezte, hanem azt, hogy az általa indított ügyeket a panaszos ügyszám szerint felsorolta. Az ügy fő kérdése tehát az volt, hogy az ügyszámok Alaphatározat indokolásában való megjelenítésével megvalósult-e az adatvédelmi incidens. Az Ítélet lényegi mondanivalója ezért nem értelmezhető az adatvédelmi szabályok betartásával kapcsolatos megállapításoktól függetlenül, ahogy az az Ítéletben foglalt elvi tartalomban szerepel is. A panaszos nem vitatta, hogy a megjelenített elvi tartalom valóban az Ítélet lényegét, fő üzenetét foglalja magában.

[47] A Jogegységi Panasz Tanács a fentiekben rámutatott arra, hogy a közzétett ítélet nem feltétlenül ad teljes körű választ egy jogintézménnyel kapcsolatos valamennyi lehetséges felvetésre, hiszen az a konkrét jogvitát dönti el, és nem egy elméleti levezetést tartalmaz az adott jogkérdés mindenre kiterjedő értelmezéséről. Ezért – a panaszos állításával szemben – szó nincs arról, hogy valamennyi felhozott kúriai határozat az adatvédelmi szabályokra figyelemmel értelmezte volna az indokolási kötelezettséget, és e rendelkezésekre (is)

tekintettel ítélte volna meg a perben támadott határozatok indokolásának jogszerűségét. A közigazgatási bíróság a kereseti kérelemhez való kötöttség, a Kúria pedig a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elvéből fakadóan csak a felperes által hivatkozott jogsértést vizsgálhatta. A jogegységi panaszban megjelölt kúriai határozatok az Infotv. és a GDPR rendelkezéseit, az adatkezelés, az adatfelhasználás szabályait még csak nem is érintették, ezért pusztán abból, hogy a teljeskörűség elvének kimondásakor a Kúria nem utalt az adatkezelési szabályokra mint kivételre, egyáltalán nem következik az, hogy a közigazgatási határozatok indokolásában valamennyi, az eljárás során felmerülő, illetve – a hatóság szerint – a tényállást igazoló adatot meg kellene jeleníteni.

[48] Az 1/2013. KMJE a GDPR hatályba lépése előtt foglalt állást az adótitok teljes körű megismerésével kapcsolatban, értelemszerűen nem lehetett tekintettel a később hatályos adatvédelmi szabályokra. Emellett fontos körülmény, hogy kizárólag az adótitok megismerhetőségéről és az adótitok bizonyítékként való felhasználhatóságáról tett megállapítást, ami nem jelenti azt, hogy az adótitkot bárki számára hozzáférhető módon fel kellene tüntetni a határozat indokolásában. Az 1/2013. KMJE ezért irreleváns a jogegységi panasz szempontjából.

[49] Az ítélet1 tényállása szerint a közigazgatási határozat a felperes kérelmében foglaltak értékelésére szöveges indokolást nem tartalmazott. Az ítélet1-ben megfogalmazott, az indokolási kötelezettség teljeskörűségének elve semmilyen összefüggésbe nem hozható az Ítélet adatvédelmi incidens körében kifejtett indokolási kötelezettségre vonatkozó megállapításával.

[50] Mivel az ítélet1-ben a személyes adatok védelme, illetve általában az adatvédelmi szabályok fel sem merültek, az Infotv. és a GDPR rendelkezéseit alkalmazni, ezáltal értelmezni sem kellett, ezért nem képezte alapjogi mérlegelés tárgyát a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való joggal szemben a személyes adatok védelme sem, ilyen kérdésben az ítélet1 nem foglalt állást.

[51] A jogegységi panasszal támadott Ítélet és az ítélet1 között ügyszomszomság nem állapítható meg, az ítélet1 ezért nem alkalmas az Ítélettel összevetésre.

[52] Az ítélet2 a közigazgatási határozat semmisségét vizsgálta a felülvizsgálati kérelem mentén, abban foglalt állást, hogy a döntés kiadmányozása jogszerű volt-e a határozatban megjelenített szöveg alapján. Az érdemi döntés ténybeli és jogi megalapozása körében ítéleti megállapítás nincs, az adatvédelmi szabályok, egyes személyes adatok feltüntetésének kérdése fel sem merült.

[53] Az ítélet3 és az ítélet4 panaszos által hivatkozott részei a határozat rendelkező részével kapcsolatos követelményekről szólnak, a határozat indokolásának jogszerűségéről, egyes személyes adatok megjelenítésének kötelezettségéről nincs szó.

[54] Az 1/2019. KMPJE a határozatok semmisségével kapcsolatos, kizárólag e vonatkozásban elemzi a közigazgatási határozat indokolását, annak tartalmát. Egyáltalán nem

tér ki arra, hogy mit kell tartalmaznia a határozatnak a ténybeli és jogi indokolás körében, milyen adatokat kell, vagy nem kell közölni a döntés alátámasztására.

[55] A fentiek szerint a jogegységi panaszban hivatkozott további közzétett kúriai határozatok szintén nem alkalmasak az Ítélettel való összevetésre, mert azok egyike sem foglalkozik még csak érintőlegesen sem az indokolási kötelezettség, annak terjedelme, tartalma körében a személyes adatok védelmével, az adatkezelés, adatfelhasználás kérdésével, nem tartalmaz a személyes adatok megjelenítésével kapcsolatos követelményt vagy tilalmat.

[56] A jogegységi panasz eljárás célja a jogegység biztosítása, de ezt a Kúria – a már kifejtettek szerint – nem elvont jogértelmezéssel, hanem jogorvoslati jelleggel, csak a panaszos által megjelölt határozatok keretei között végezheti el. Ezért a Jogegységi Panasz Tanács – a panaszos elvárásával szemben – nem értelmezhetette a kérelemtől elszakadva azt, hogy hogyan kell eljárniuk az indokolásra köteles jogalkalmazóknak, illetve hogy miként kell értelmezni a GDPR 5. cikkében foglaltakat. Hasonlóképpen nem vizsgálható a panasz eljárásban a támadott határozat összhangja más, a panaszos által megjelöltek kívüli határozatokkal, mert ezt ellentétben állna a panasz jogorvoslati jellegével. A jogegység biztosítása továbbá nem kizárólag a jogegységi panasz eljárásra tartozik, ezt a feladatot a Kúria elsősorban a felülvizsgálati eljárásokban biztosítja. A Kúria ezért mindössze csak tájékoztatásként utalhat arra, hogy a panaszos által elvárt értelmezés egyéb határozatokból felismerhető.

[57] Az előzőek alapján a Jogegységi Panasz Tanács azt állapította meg, hogy a jogegységi panasszal támadott és a jogegységi panaszban hivatkozott kúriai határozatok elvi tartalmának különbözősége miatt ügyszorosság nem áll fenn, így a jogkérdésben való eltérés fel sem merült.

[58] Mivel a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés nem állapítható meg, a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a jogegységi panaszt a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján elutasította.

Záró rész

[59] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott jogegységi panasz eljárási illeték – figyelemmel a panaszos részére az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentességre – a Bszi. 41/C. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[60] Az ellenérdekű fél nem igényelte – okirattal vagy költségjegyzék előterjesztésével – költségei megtérítését, ezért erről rendelkezni nem kellett.

[61] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2022. február 21.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k.
Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin
s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. bíró, Dr. Márton
Gizella s.k. bíró, Dr. Orosz Árpád helyett Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Patyi
András s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Simonné
dr. Gombos Katalin s.k. bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr.
Szabó Klára s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró